

жностите на бюджета общинските управи насочват вниманието си към прилагане на регулационния план на града. С цената на не малко морални усилия се разширява главната улица, други се регулират и трасират. В началото на 30-те години е построен и Общинският дом – монументална сграда в центъра на града, където се установяват всички общински служби, помещаващи се дотогава в частни постройки под наем.

Работи се по проблема с питейната вода чрез каптиране и търсене на нови водоизточници в землището и околността.

Построени са градските хали, извършва се основен ремонт на кланицата. След откриване на новия хотел на минералните бани общината работи по въпроса за уреждане на транспорт до тях. През 40-те години общината става собственик на солидното доходно предприятие "Електроснабдяване". През 1943 г. се строи в града автоматична телефонна централа с 600 номера.

С указ № 30 от 3.02.1938 г. се изменя чл. 58 от Закона за градските общини, като в помощ на кмета се създава "Засилена общинска управа". Тя заседава ежемесечно и решава всички въпроси от стопански и административен характер. Двама от членовете на Засилената общинска управа по време на кметуването на Тодор Табаков – последният кмет на Сливен преди 9 септември 1944 г., помощник-кметът – адвокат Васил Коларов и държавният контрольор К. Киряков изпълняват същите длъжности и във Временната общинска управа след 9 септември 1944 г., като по този начин в известна степен е застъпен принципът на приемственост, което не се среща често в практиките на местното управление през този период. Включването на подготвени в ръководно и административно отношение кадри във Временната управа на Община Сливен след 9 септември е сполучлив избор, който се отразява благоприятно върху управленската дейност въпреки коренно различните условия.